

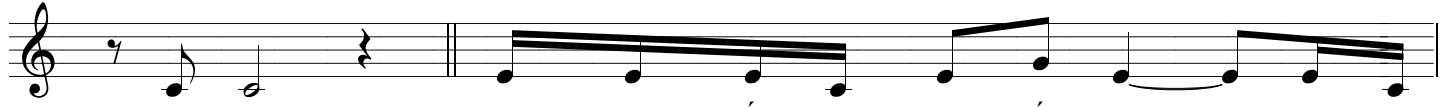
Con ngược nhìn Ba

Có những chiều, ba về muộn. Cơm đã nguội, đèn vàng vẫn đợi. Con chạy ra
 cửa, bi bô gọi ba. Và ba quên mất mình đã mệt. Sự dịu dàng ba tưởng bỏ quên
 ở một ga tàu không nhớ tên. Con nhặt lên rồi đưa trả ba bằng hai bàn
 tay bé xíu của con. Ba yêu mẹ bằng những gì đã đi qua
 hứa lặng im.
 bằng tháng năm, bằng gió bụi đường xa. Nhưng yêu con là yêu mình thương
 Bằng nắm tay vượt qua những bão giông. Nhưng yêu con là yêu phần mong
 trước. Lúc còn đi chân trần, chưa biết đường dài. Con ngược nhìn
 mạnh. Dám khóc dám vui, dám là chính mình. Con ngược nhìn
 ba Đôi mắt còn nguyên như buổi đầu tiên. Ba đứng lặng
 ba Đôi mắt còn nguyên như buổi đầu tiên. Ba đứng lặng
 yên giữa căn bếp nhỏ. nghe tim mình trẻ lại bình yên. Con ngược nhìn
 yên, đắp lại chiếc chăn. Như xếp lại tuổi thơ của chính mình.

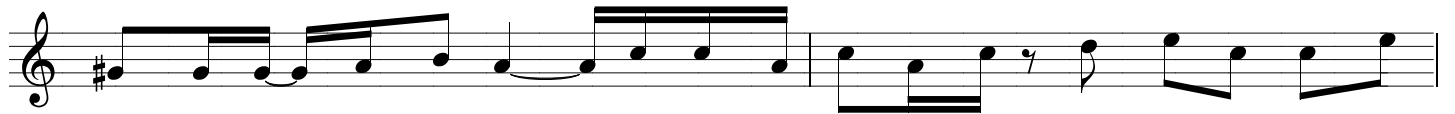
To Coda

ba. như soi vào tấm gương của ngày xưa. những vết nhăn bỗng hóa nụ cười. Khi con gọi

"Ba ơi!" Có những tối trời mưa rất lâu. Ba chờ

con băng qua con phố nhỏ, con nép vào ba, cười nói không dứt. Ba quên mất

mình đã ướm từ bao giờ. Ba yêu mẹ bằng lời

D.S. al Coda

Coda

ba. Trên mái đầu vài sợi bạc chẳng ai hay. Giữa tiếng com

sôi, giữa mùi áo giặt. Ba chợt hiểu: Yêu con là nhớ ra.

Ba cũng đã từng được yêu như thế này.